

Vandamikla ferðslan

SO nógv er talað og skrivað um ferðslu okkara, at meira av tí slagnum fer neyvnan einsmalt at bota um støðuna.

SAMMETA vit føroysku ferðsluskadatalini við tey í londunum kring okkum, kunnu vit føroyingar ikki annað enn skammast yvir, hvussu illa vit tiggja okkum aftanfyrir róðrið.

LÍVLÁTINI í føroysku ferðsluni vóru í tíðarskeiðinum 84-89 uml. 10 um árið (9,8. Hesi óhugnaligu tøl, samanborin við næstu grannalond okkara, siga okkum so mikið, at hetta ikki er á nakrari verðsins leið. Fyri hvørjar 10 túsund íbúgvir doyggja í føroysku ferðsluni 2,09, meðan talið fyri Ísland er 1,03, fyri Noreg 0,957 og fyri Svøríki 0,947 — í meðal tvær ferðir so nógvir deyðsvanlukkur í Føroyum.

MEN tøluni eru enn ljótari,

meta vit tey út frá talinum á bilum í hesum londum. Fyri hvørjar 10 túsund bilar doyggja í Føroyum 5,21 fólk, í Íslandi »bert« 1,87 fólk, í Noregi 2,08 fólk, í Svøríki 2,10 fólk.

AT vit føroyingar eru rættuliga »hopleysir« á vegunum kann tí ikki vera nakar ivi um. Men høvdu vit, sum mangan sigast at vera bestir til so mangt, bert rokkið sama trygðarstöði í ferðsluni sum grannalond okkara, høvdu deyðsvanlukkurnar verið einar 4,4 - 4,8 árliga ímóti teimum uml. 10 í meðal nevndu ár — og óneyðugt at siga — sammett við bilatal í hesum londum er skilið hjá okkum eins vánaligt.

IKKI tí, vit hava sanniliga gjørt nógv burtúrur vegum okkara, sum ikki longur kunnu sigast at vera so nógv verri, enn í grannalondum okkara. Heldur ikki er meðalaldurin á føroysku bilunum hægri enn í grannalondunum. Men at heilt ávís og »tíðverri serføroysk« viðurskipti gera henda óhugna-

liga munin, skulu vit ikki ivast í.

HESI serføroysku viðurskipti eru sjálvsögð og ikki okkum til nakað rós. Vit virða snøgt sagt ikki egna og annara mannalív nóg høgt og liva og lást á vegunum hareftir. Føroysk hálka er ikki óðrvísi enn aðrastaðni, heldur ikki mjørkin ella regnið. Vit umsita snøgt sagt ikki hesi okkara vandamiklu flutningstól við nóg stórum álvarsemi.

VIT hava annars ikki færri ferðsluráð, -stovnar og -eftirlit enn grannalond okkara — serliga ikki sammett við fólkameingi. Heldur ikki skal spurnartekin setast við arbeiði teirra, sum helst er eins framkomið og dygdargott, sum aðrastaðni. Hálkubreyt hava vit tó ikki — tibetur siga summi, men talar nakað fyrri, at henda hevði bót um støðuna, eigur at hugsast í álvara um at fáa eina slíka.

MEN allar tekniskar ábøtur eins og skilagóð ferðsluupp-

lýsing er til fánýtis, um vit føroyingar í ferðsluni eins og í øllum øðrum lutum ikki gevast við at halda, at vit eru heimsins bestu, hóast tað óvugta er prógvað.

HUGBURÐIN hjá okkum gomlu gerst kanska ikki so nógv við, men greitt er, at ferðslulæra má og skal hava størri part av tímatalinum í skúlum okkara framyvir. Ferðslulæra hevur tó í onkrum skúlum verið rættuliga dygg, men tøluni fyri aldursbýti á ferðsluvánlukkuraktum benda tó ikki stórvegis á, at hetta enn hevur gjørt tann stóra munin.

NÓGV er roynt og nógv er gjørt av ferðslumyndugleikum okkara, men uttan stórvegis úrslit. Hetta kann vera so serføroyskt eyðkenni, sum tað vera vil, men skulu vit halda okkum til tað serføroyska, hví so ikki álvarsliga umhugsa at prombera allar bilar niður til mest loyvdu ferð — tá einki annað tykist at hjálpa?

sosigaley

Svorin EF-flokkur

Sambandsflokkurin hevði landsfund herfyri. Ein av røðarunum var Trygve Guttusen, sum er limur í landsnevnd floksins. Hann tosaði um EF, og er røða hansara endurgivin í Dimmalætting í gjár:

-Eg eri ímillum tey, sum eru glád fyri nýggja EF-kjakid og eg eri eisini teirra millum, sum meta tað vera skilagott, at Føroyar gerast limur í EF.

Tað sum veruliga hendir, um vit gerast limir, er at vit, saman við øðrum EF-limum, skulu hava í hondum okkara níverandi suverenitet. Gamani, vit geva øðrum ávirkan hjá okkum, men vit fáa eisini stóra ávirkan hjá hinum. Vit fáa ávirkan í hesum mikla sambandsríki, sum kemur at fevna um umleið 400 milljónir íbúgvir, sum allir hava javnbjóðis rætti-

ndi, eitt ríki, sum verður dynamiskt, friðarligt og varandi.

Hevur nakar áður verið í iva um hvar Sambandsflokkurin stendur í EF-málinum, so er ikki longur orsök at ivast. Formaður floksins er fyri limaskapi, og nú koma næstu menn hansara so við og við á somu tankar.

Trygve Guttusen má vera meira enn naivur tá hann hugsar um tað sokallaðu ávirkanina vit fáa á hesi 400 milljónir fólkini fyri síðani at leggja aftrat gamani - tey fáa eisini ávirkan á okkum.

Hvørja ávirkan heldur landsnevndarlimurin vit fáa á tær 400 milljónir í mun til ávirkanina tær 400 milljónir fáa á okkum. Hvør er meira viðbrekin? -Men takk havið Sambandsflokkurin fyri greiða talu!

Máttloysi

Um fyrimuminir Føroyar

fáa sum EF-limur sigur hesin sami Trygve Guttusen m.a.:

Í sosialfondinum vera møguleikar at fáa serligar skipanir fyri arbeiðsleys.

Ó soleiðis sum Føroyar liggja fyri kunnu vit fáa serskipan við stuðli til útbýgging av okkara samfélagi - her er rimiligt at samanbera okkum við oyggjabólkin Azorurnar, sum hava fingið stuðul til m.a. samferðsluútbýgging, floghavn v.m.

Við øðrum orðum skulu vit lima okkum í EF tí vit sjálvi einki duga. Vit skulu liva av sosialhjálp frá EF-londunum og fáa stuðul til eitt og annað.

Hevur Sambandsflokkurin hugsað um, at Føroyar liggja eina ovast í mun til EF-londini tá ræður um bruttótjóðarúrtøkuna. Skulu so lond, sum eru nógv verri fyrri enn vit, lata okkum stuðul? Ikki bert skammiligt men eisini sera naivt.

Herskylda

Sambært Dimmalætting eru røddir innan Sambandsflokkinn fyri, at føroyingar skulu í europeiska herskyldu:

Vit hava, sum vera man týðandi treytir, ið mega vera góðkendrar áðrenn innliman (í EF), t.d. innan fiskiskap, hernaðarligar skyldur, og ikki minst innan ríkisfelagsskaps spurningar, men møguleikarnir fyri at fáa okkara treytir viðurkendrar eru munin størri í dag, enn teir verða um 5-10 ár.

Hetta er ikki at mis-skilja, og verður eisini nýtt sum ein høttan um allar heimsins vanlukkur, lima vit okkum ikki inn í EF beinanvegin.

Bíligur ferðaseðil til eitt biligt ferðamannaland

Vanabundir mugu føroyingar sigast at vera. Einasta hugsandi fard-leið hvat fólk og farni viðvíkur hevur í öldir verið í ein landsynning, men fyri fimtan árum síðani lóttust eyguni upp fyri øðrum møguleikum. Hetta var tá Strandferðslan keypti Smyril og fór undir Skotlandsrutuna.

Við hesum fingi vit eyguni upp fyri næsta granna okkara fyrri sunnan og fyrimuminir við hesi rutu vóru eyðsýnligir bæði hvat farma- og ferðamannaflutningi viðvíkur.

Stutt siglingarleið til eitt land, sum fyrri føroyingar eisini var og er ódýrt at ferðast í.

Aftur í summar hevur Strandferðslan havt

ætlanir um at lata Smyril sigla hendan teinin eina ferð um vikuna, men komið er fram, at ivasamt er, um hetta verður av nokrum. Orsøkin sigst vera, at m.a. suðuroyartingmenn óttast fyrri, at suðuroyarsiglingin av hesum verður skerd.

At røkja suðuroyarsiglingina við minni skipi enn Smyril er helst ikki ráðiligt, men at Smyril leggur onkran dag í viku burtúrur, átti at borið til. Hvør sigur, at Skotlandserðin skal vera júst um vikuskiftið?

Vónandi fer landsstýrið eisini at unna teimum, sum ikki hava so nógvir pengar at ferðast fyrri, ein møguleika í summar.

